

Andělu církve v Thyatirech

2. část – 28. září večer

Chvála Pánu. Vrátime se zpátky ke slovu o vítězi. Podíváme se do 3. kapitoly Zjevení. A zmíníme se ještě trochu o konci 2. kapitoly. Zaslíbení pro ty, kteří zvítězí ve složitých okolnostech thyatirské církve.

Bůh ve 26. verši říká: „*Kdož by pak vítězil, a ostríhal až do konce skutků svých, dám jemu moc nad pohany. I budeť je spravovati prutem železným, a jako nádoba hrnčířova strískáni budou, jakž i já vzal jsem od otce svého. A dám jemu hvězdu jitřní. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.*“ Všimněme si, že Bůh tady mluví o církvi v těžkých podmínkách, a ti, kteří v této církvi zvítězí, budou mít Ježíše Krista. Uprostřed svícnu bude stát Ježíš jako jejich součást. Řekl, že jim dá hvězdu jitřní – Ježíš je tou jitřní hvězdou.¹ Ještě na něco bych vás chtěl upozornit, než se dostaneme do 3. kapitoly.

Pojďme zpátky do verše 25: „*A však to, což máte, držte, dokudž nepřijdu.*“ Je určitá míra vytrvalosti, kterou Boží děti musí držet to, co jim Bůh dal. Pokud nemáte schopnost držet si věci, které vám Bůh dal, svět vám je sebere. Chci, abyste rozuměli, že nezávisle na tom, v jakých okolnostech se nacházíte, ať jsou okolnosti jakkoliv zlé, Bůh z lidí tvoří společnost vítězů.

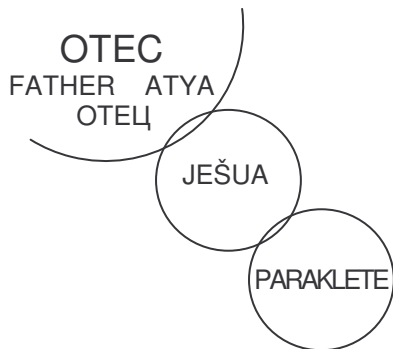
Myslíme na bratra Wurmbrandta. Nevím, jestli jste někdy slyšeli o bratru Wurmbrandtovi. Když byl v rumunském komunistickém vězení, napojili mu do mozku elektrické dráty a do mysli mu vkládali komunistické učení. Pamatujte na to, že vaše mysl je trůn Boží, kam Bůh přichází a slouží vám, abyste potom mohli sloužit lidem. Když si mysleli, že už ho komunistickým učením plně naočkovali, tak mu dráty sundali. Bratr Wurmbrandt říkal, že se cítil, jako by byl jeho mozek úplně roztráštěný. Byl napůl v bezvědomí. A jediné, co byl schopen říct, bylo: „Ježíš, Ježíš, Ježíš.“ Komunisté prohráli. Jejich experiment se nezdařil.

Bůh v nás tvoří nového člověka. A pokud budeme následovat vedení církví, které jsou kolem nás, tak budeme Kristem odmítnuti. Protože On řekl, že pokud budeme následovat a pevně se držet toho, co nám dal, tak Bůh řekne: „Toto je typ lidí, které chci, aby se mnou panovali a vládli.“ Pro církve dnešní doby je toto taková pohádka. Co se týče katolické

¹ Zjevení 22:16 – „Já Ježíš poslal jsem anděla svého, aby vám svědčil o těchto věcech v církvích. Já jsem kořen Davidův, a hvězda jasná a jitřní.“

církve, Ježíš už přišel. Jejich Ježíš sedí dnes na trůnu v Římě. Ale co se týče nás, náš Ježíš přichází. Přichází ve dvou různých dimenzích. Ježíš přichází do církve. Přichází do církve jako zloděj v noci. Dovolte mi, abych vám něco vysvětlil. Říkám, že Ježíš přichází. Ale řekl: „Hle, jsem s vámi stále.“² Takže pokud přichází a přitom je stále s námi, tak kam přichází?

Víme, odkud přichází. Tomuto hornímu kruhu říkáme Otec. Tento kruh je Otec. Možná, že budeme muset psát různými jazyky. Otec

přichází určitým způsobem. Přichází skrze Syna, kterého nazýváme Ješua. To zní stejně ve všech jazycích. Ale Ješua přichází skrze Ducha Božího. Napíšu paraklete. Použiji jazyk, který by měli všichni z nás znát. A kam jde? Kam jde? Písmo říká, že se Ježíš Kristus zjeví ve svém chrámě. Takže, když o tom tak

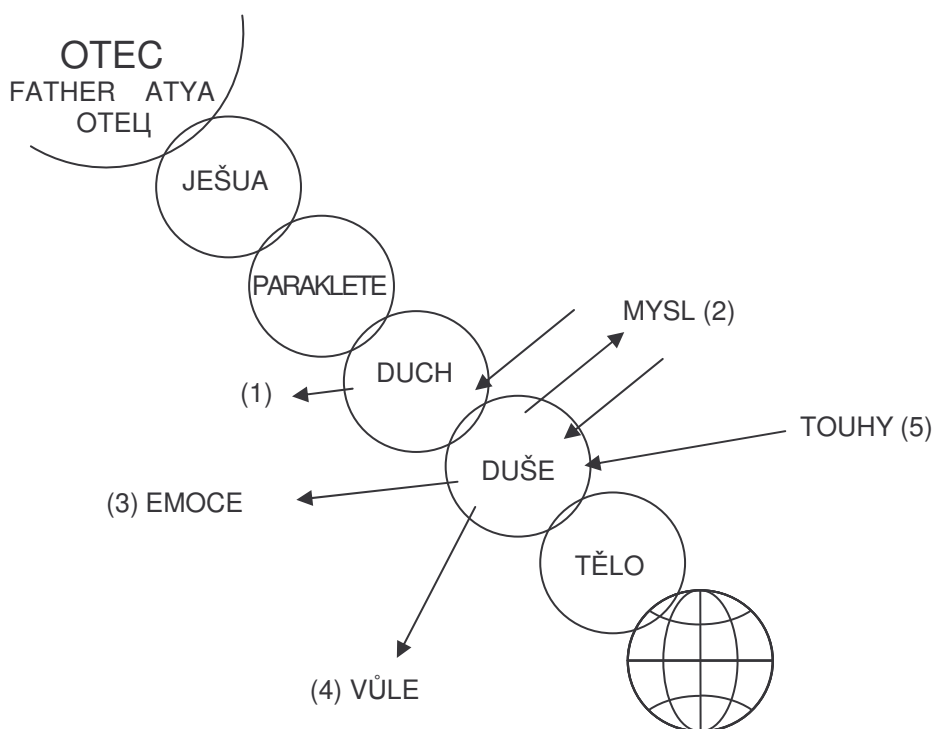
přemýšlíme, Ježíš přijde pravděpodobně do Jeruzaléma. Všichni, kteří říkáte ano, zvedněte ruce. Máte pravdu, a nemáte pravdu. On přijde do Jeruzaléma. Ale ne do Jeruzaléma, který se nachází na geografickém místě zvaném Izrael. Takže pokud mluvíte o Jeruzalémě, kterým jsme my, tak opravdu přichází do Jeruzaléma. Tady je církev absolutně zmatená. Víte, co říkají? Říkají, že budou muset jít do Jeruzaléma, bojovat s Araby, vyhodit do povětří mešitu Omar a postavit na jejím místě chrám, a potom Ježíš přijde do toho chrámu.

To je špatná myšlenka. Ježíš přichází do svého chrámu, který sedí tady přímo přede mnou. Ano. Začíná přicházet do vašeho ducha. Poté přijde do vaší duše. Potom přijde dál do vašeho těla. A nakonec do světa. Ten proces, jak Ježíš přichází, musíme my vidět jako první. Protože přichází do ducha, do duše a do těla. A kam až se dostal v tuto chvíli? Ježíš plně přišel do ducha. Pokud je ve své plnosti v duchu, pak duch je dokonalý. Už jste někdy slyšeli o někom, kdo je v duchu, a učinil chybu?

Takže Ježíš je ve vás ve své dokonalosti. Pokud je Ježíš ve mně ve své dokonalosti, proč někdy upadám do chyby nebo do hříchu? Protože jsem člověk složený z částí. Klamu své okolí. Stojím tady před vámi a říkáte: „Cecil duCille je černoš.“ Omyl. Řeknete: „Cecil duCille je vysoký něco přes 180 cm.“ Omyl. Snažíte se mě popsat, ale naprosto se mýlíte, protože já jsem tady uvnitř jako duše, kterou nemůžete vidět.

² Matouš 28:20 – „A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa. Amen.“

Takže i když část mě je tady, můžu dupat do podlahy a vy mě slyšíte, tak moje další část je nehmotná, duchovní. Nemůžete ji vidět. Je v jiné oblasti. Je na jiné frekvenci. Vy elektroničtí géniové byste měli vědět, o čem mluvím. Takže Cecil duCille je v tuto chvíli na více frekvencích. Jsem na jedné frekvenci ve svém duchu, na další frekvenci ve své duši a ještě na jiné frekvenci ve svém těle.

Všimli jste si, že jsem k duši nenapsal dvojku? Víte, proč jsem tam nenapsal dvojku? Jedničku jsem napsal k duchu. Důvodem, proč jsem nenapsal dvojku k duši, je to, že má duše je současně na více frekvencích. Pojďme se na to podívat. Moje duše je schopná přemýšlet. Rozumíte tomu, co to znamená přemýšlet, myslet? Moje duše je schopná vstoupit na frekvenci, kde se setká s duchem. A toto přemýšlení je úplně jiné, než je moje tělo. Této části říkáme mysl. Moje duše má frekvenci, která se jmenuje mysl. A to je číslo dvě. Pak existuje ještě další frekvence, na které je moje duše, a to jsou emoce. A co dělají emoce? Emoce cítí. Jsou živé a cítí určité věci. Milují. Nenávidí. Rozumíte, co to znamená? Můžete hřešit svými emocemi. Stejně jako svojí myslí. Takže to je oblast číslo tři. Ale je na jiné frekvenci. A té další frekvenci říkáme vůle. To je číslo čtyři. Takže moje duše má vůli, která může rozhodnout, co budu dělat, a přidršet se toho, pro co jsem se rozhodl. Moje duše má touhy.

Pokud Ježíš přichází, přichází do vaší mysli. Musí převzít vládu nad emocemi, musí převzít vládu nad vůlí a převzít vládu nad touhami. Zatím přichází do mysli. A když převezme emoce, jedná se o absolutně odlišnou oblast.

Bůh nám dal tělo a to tělo zjeví duši. Když přemýšlím, nevidíte moje přemýšlení. Ale přemýšlení se zjevuje skrze tělo, takže začnu dělat to, o čem přemýšlím. Potom něco cítím: cítím teplo, zimu, radost a smutek. Lidé zpívají: „V Tobě se budu radovat a těšit.“ Co dělají? Vyjadřují něco, co je v jejich emocích a jejich mysli. Ten projev vychází ze zcela odlišné oblasti, a to jsou pocity.

Bůh stvořil v těle pět základních smyslů. Věřím tomu, že máme mnohem víc smyslů než pět. Teď jsem například tady a najednou se začnu dívat tamtím směrem. A vy se díváte na mě a říkáte si: Co tam bratr duCille slyší? Něco slyším, ale zvuk je na frekvenci, kterou nemůžete vidět. Nemůžete vidět zvuk. Nemůžete si čichnout ke zvuku. A proto vám Bůh dal čich. Takže si můžete čichnout k něčemu, co nemůžete ani vidět ani slyšet. Ale cítíte to. Už jsem tady mluvil o hmatu? Můžete hmatat. Ale nemůžete si sáhnout na nějakou vůni nebo pach. Nemůžete si sáhnout na zvuk. Víte, o čem to mluvíme? Bůh vás učinil na různých frekvencích. A vy, každý z vás, žijete v jednom okamžiku v několika různých světech. Ty se všechny spojují do jedné bytosti – Bůh tomu říká srdce. Protože v srdci budete myslet, dotýkat se, slyšet, vidět a činit rozhodnutí.

Takže kam Ježíš přichází, kam jde? Vychází z Boha, z nebe. Nevím, jestli rozumíte tomu, co Bůh udělal tím, že poslal Ježíše. Víte, kdyby Bůh přišel do této místnosti, tak jsme všichni mrtví. Jeho moc a Jeho sláva je příliš velká pro fyzického člověka, tělo by se rozplynulo. Dám vám příklad: Člověk přivedl světlo do naprosté průzračnosti a učinil z něj laser. Laserový paprsek je pouze paprsek světla, který se člověku podařilo pročistit. Světlo kolem nás je plné temnoty. Je v něm více než 90 % temnoty. A to je důvod, proč jsme schopni to vydržet. Kdyby to bylo čisté světlo, všichni bychom byli mrtví.

Takže rozumíme tomu, odkud přichází. Bůh říká, že k nám přichází, ale musí přijít skrze takový kanál, abychom to byli schopni snést. Když Bůh tvořil člověka, z toho padlého člověka si vzal jednoho, byl to sedmý od Adama. Pojdme se vrátit nejprve k prvnímu člověku. První člověk, který vyšel s Božím charakterem, se jmenoval Set. Od doby Seta lidé začali vzývat jméno Hospodinovo. Dnes večer jsem slyšel, jak vzýváte jméno Páně. Když jste v písni vzývali jméno Hospodinovo, vstoupila do Těla určitá energie. Ti z vás, kteří jste moudří, jste začali tu energii

pohlcovat a otevřeli jste svoje srdce Bohu. A ta energie vstoupila do vás. Bůh přichází od Boha až dolů k nám.

Bůh učinil člověka Seta a sedmý od Adama se jmenoval Enoch. Enoch si navykl na určitý způsob života s Bohem. Nevím, jestli jste schopni tomu porozumět. Ale dostal se do místa, kde začal chodit s Bohem. A začal vzývat jméno Jehova. Začal říkat: „Jahve, přijď. Přijď ke mně.“ A jeho mysl – poslouchejte mě, bratři – Bůh se dostal do mysli tohoto člověka. Bůh zajal celou mysl toho muže, takže jeho tělo bylo v poddanosti jeho mysli. Já nevím, jestli je pro vás těžké tomu porozumět, ale když budete zkoumat Písmo, tak zjistíte, že Bůh se do některých Božích mužů dostal natolik, že se dokázali pohybovat z místa na místo nezávisle na čase a prostoru. Když jsme sem jeli, tak jsme měli hodně těžký čas. První letadlo, kterým jsme měli letět, se porouchalo. S druhým letadlem se také něco stalo, museli ho opravit a trvalo jim to několik hodin. Strávili jsme 6 hodin čekáním na letišti v Paříži, jen jsme tam seděli. Nakonec jsme nasedli do letadla, které nás dovezlo do Prahy. Bratři, neměli jsme to, co měl Eliáš. Kdybychom měli to, co měl Eliáš, tak bychom se prostě jenom přesunuli do Prahy, pokud by to byla Boží vůle. Byli bychom na letišti ve West Palm Beach a najednou bychom se objevili v Praze. Necestovali bychom prostorem tak, jako létal superman. Místo a čas by se nám musely poddat. Z jednoho místa bychom zmizeli a objevili bychom se na jiném místě. To je moc, kterou Bůh dává do vašeho těla. Přijde den, kdy už nebudete potřebovat dopravní prostředky. To je moc nesmrtelného života, který do vás Bůh vkládá.

Dávám vám malou ukázkou, jak ten muž, Enoch, začal chodit s Bohem. Byl tak pohlčený Bohem, že jeho žena – vzpomeňte si, že to byl přirozený člověk, měl ženu a měl děti. Ale když mu bylo 365 let, bylo mu tolik, kolik dní má sluneční rok. Tři sta šedesát pět dní dává dohromady rok. Je to doba, kdy Země oběhne jedenkrát kolem Slunce, které Bůh dal, aby svítilo na Zemi. Má zvláštní význam, že v den jeho 365. narozenin odešel ten muž ve svém těle do nebe. Postil jsem se hodně postů, 14denní, 21denní... Vzpomínáte si na to, jak jsem tenkrát málem snědl krávu? Vzpomínáte si na to, jak jsem tenkrát málem snědl krávu, protože jsem měl takový hlad? Když jsem tehdy skončil půst, tak jsem měl pocit, jako bych se dopustil nějakého zločinu. A tak jsem se okamžitě začal znovu postit. Okamžitě jsem přestal jíst. Modlil jsem se. Klečel jsem u postele a modlil se. Dostal jsem se do stejného stavu, ve kterém byl Enoch. Takže si dokážu představit, jak se Enoch cítil. Začal jsem chválit Boha. A bratři, bylo to, jako když bučí býk. Byl jsem na farmě a tam lidé znali, jak bučí

býk. Vydával jsem podobné zvuky, křičel jsem haleluja a lidé se začali scházet kolem domu. Byl jsem ve svém malém domku a vzýval jsem jméno Páně. Absolutně jsem vyšel ze sebe samého. Nebyl jsem schopen se z toho dostat. Více než hodinu jsem volal k Bohu haleluja. A pak začala moje hlava do něčeho strašně tvrdě narážet. Bum. Haleluja. Bum. Haleluja. Bum. Jak jsem hlavou do něčeho narážel, tak jsem přišel k sobě. Když jsem k sobě přišel, tak moje čelo naráželo na strop. Jak jsem se tam dostal, nevím. A jak jsem se dostal zpátky dolů, taky nevím. Ale v tom okamžiku, když jsem zjistil, že narážím čelem do stropu, jsem se polekal a najednou jsem byl zase zpátky na zemi.

Říkám, že Enoch chodil s Bohem. A Enoch nebyl, protože Bůh ho vzal. To řekla jeho žena. Nikdo už ho znovu nikdy neviděl. Říkám vám to, abyste porozuměli, že příchod Ježíše do chrámu živého Boha, to znamená do vašeho těla a vaší duše, je proces, který právě teď probíhá. Pokud uděláte něco zlého, zhřešíte, tak ten proces zpomalujete. Vzdalujete se od Boha.

Bůh učinil spravedlivou generaci. Ta jde od Seta dál skrze Noema, Abrahama, Davida, Ježíše. Vidíte ten proces a ty problémy, které musel Bůh překonat, aby mohl stvořit Marii? Potřeboval jednu dívku, a musel začít až někde u Enocha. Tato dívka měla čistou mysl, chtěla Boha. Měla čistou mysl, byla to čistá bytost, která chtěla Boha. Božím procesem rozmnožování se narodila Marie. Víte, Bůh stvořil jenom dva lidi. Stvořil Adama a stvořil Ježíše. Bůh sáhl do sebe a ze sebe samého vzal símě člověka. A s tím semenem šel k Marii. Poslal anděla k Marii. Marie řekla: „Pane, nechť se tak stane.“ Chci, abyste rozuměli tomu, jak Bůh jedná. Protože vy to musíte přijmout. Marie musela přijmout to postavení, to místo, pro které ji Bůh učinil. Vzpomínáte si na píseň, kterou zpíváme: „Narodil jsem se, abys ve mně přebýval, abych byl domovem pro Tvoji přítomnost. Tak kéž je můj život posvěcený pro Tebe, abych mohl být tím, pro co jsem se narodil.“ Když Marie řekla: „Nechť se tak stane,“ anděl odešel. Víte proč? Žádný anděl nemohl předat símě ženě. Žádný kazatel nedá símě Krista nevěstě. Bůh sám ho předal. Duch Boží ji zastínil. A Bible neříká, že ji Duch Boží uspal, tak jako Bůh uspal Adama. Ale do jejího lůna zasadil símě nového stvoření, nového člověka. Haleluja. Zasadil símě člověka nového stvoření do lůna ženy. A v ní rostlo, devět měsíců v ní rostlo. A potom měla přirozené dítě. Haleluja. Co se tam stalo? Dokážete mi to říct? Bůh se stal člověkem. A to všechno pro to, že chtěl přenést svoji slávu a moc z nebe do lidské bytosti. Když přijmete moc Božího Ducha, tak vás to nezabije. Protože On ji rozlámal

do lidského semene. A Ješua se narodil. Bůh v lidském těle se stal prototypem toho, čím se stáváte vy. Bůh poslal Ježíše, aby byl prototypem toho, čím se vy nyní stáváte. Protože když do sebe přijmete to símě, tak to símě ve vás způsobí to samé, co způsobilo v Marii. Tak to přišlo sem dolů. Ale když zde byl jako člověk, bylo v tom omezení. Musel přijít a tuto oblast zaplnit. A jakožto člověk nemohl tuto oblast zaplnit. A tak řekl, že je nutné, aby odešel, protože jinak by nepřišel Utěšitel. Bylo pro něj nutné, aby krvácel a zemřel, a tím uvolnil do lidské oblasti Boží moc a energii, kterou může potom přijmout člověk, aniž by ho to zničilo. Takže byl ukřižovaný na Golgotě. Kdo ukřižoval Ježíše? Ví to někdo? Otec Ho ukřižoval. Všechno, co vidíte, že Ježíšovi učinili, byl Boží plán. Bůh to římským vojákům nepočítal. Nepočítal to nikomu, jenom jeden člověk šel kvůli tomu do pekla. Proč šel Jidáš do pekla, a ten římský setník ne? Můžete mi říct proč? Protože Jidáš přijal Ježíše a pak ho odmítl.

Bratři, víte, že ani ten nejhorší člověk nepůjde do pekla, pokud neodmítne Ježíše? Toto je čisté evangelium. Když kážete lidem na ulicích nebo kdekoli jinde, pamatujte, že nikdo nemůže jít do pekla, aniž by slyšel o Ježíši a odmítl Ho. A tak se stalo, že Bůh řekl, že odejme to povolání od Jidáše a poslal ho do pekla. Ale setník, který dožíral na ukřižování Ježíše Krista, měl zjevení. U kříže. Řekl: „To je Boží Syn.“ On viděl Ježíše. A ten zloděj na kříži nežil ani den jako křesťan, ale zemřel jako křesťan. Řekl: „Pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Najednou měl zjevení Království. Mnozí křesťané v dnešní době nemají zjevení Božího království. Vzpomeňte si, že Písmo říká, že pokud se znovu narodíte z vody, tak uvidíte Boží království.³ To znamená, pokud jste znovuzrozeni z Božího slova, pokud jste přijali Boží slovo, tak budete schopni vidět království. Ale abyste vstoupili do Božího království, musíte být zrozeni z vody a z Ducha.⁴ Toto je základní učení, které musíte znát, abyste mohli jít a kázat lidem kdekoliv. A tak protože Ježíš musel odejít, řekl: „Pošlu vám Utěšitele, toho ducha pravdy, on s vámi bude přebývat navěky a uvede vás do veškeré pravdy.“⁵ Tak

³ Jan 3:3 – „Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znovu, nemůž viděti království Božího.“

⁴ Jan 3:5 – „Odpověděl Ježíš: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha *svatého*, nemůž vjíti do království Božího.“

⁵ Jan 16:7 a 13 – „Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdu-liť, Utěšitel nepřijde k vám; a pakliť odejdu, pošli ho k vám. Ale když přijde ten Duch pravdy, uvedeť vás ve všelikou pravdu.“

potom, bratři, co je špatně s našimi církvemi? Jak to, že máme tolik církví a všechny kážou něco proti někomu jinému? Můžete mi odpovědět na tu otázku, ale já vám řeknu, čemu věřím já. Nenásledují Ducha Božího. Zaručuji vám, že ať jste v jakékoli církvi, třeba katolické, tak když budete následovat Božího Ducha, uvede vás do veškeré pravdy. Ať jste kdokoliv, třeba metodisté, na tom vůbec nezáleží, tak Bůh vás uvede do veškeré pravdy. Takže nestůjte proti lidem kvůli tomu, kdo jsou. Pokud k vám přijde člověk a řekne, že je katolík a že miluje Pána, tak řekněte: „Amen, bratře.“ A začněte ho uvádět do pravdy. Když vstoupí do té pravdy, tak už z něj nebude katolík a vystoupí z katolické církve a bude následovat Ježíše. Netrapte se tím, čím lidé dnes jsou. Starejte se jen o to, abyste jim dali pravdu. Pokud je dítě vzpurné, bouří se proti rodičům, je neposlušné, nechce poslouchat rodiče, tak jediné, co je potřeba udělat, je dovést ho nebo ji k Ježíši. Začněte na ně vkládat Ježíše. A oni přijdou. Vy jste andělé církve v Čechách, v Maďarsku, na Ukrajině. Vy jste ten anděl, kterého Bůh pomazal a ustanovil, aby byl na tom daném místě. Neříkejte si, že se potřebujete přestěhovat někam do Čech, kde jsou bratři živější. Bůh vás tam zasadil, zůstaňte na tom místě, kde jste, dokud se život neprolomí.

Práce Božího Ducha tedy je, aby vešel do vás. A způsob, kterým Duch Boží přichází do vás, je duch k duchu. Duch nemůže přijít do těla. Znal jsem bratry v jedné církvi, kde jsem sloužil, a Bůh nám řekl, abychom je nechali vydávat svědectví, abychom viděli, jak začínali. Jedna žena vstala a řekla: „Moje svědectví je, že jsem byla hříšník, a jednou jsem si šla večer lehnout, ráno jsem se probudila a mluvila jsem v jazycích.“ Nejhorší hříšník, kterého kdy můžete najít, je ten, který mluví v jazycích. Hříšník nemá právo mluvit v jazycích. Protože pokud hříšník mluví v jazycích, znamená to, že má zlého ducha. Duch svatý do vás může přijít jediné tehdy, pokud máte krev Ježíše Krista. Když byla vylita krev, krev je duchovní síla. Víte, že krev každého z nás má v sobě určitou duchovní energii? Vědci vezmou krev a položí ji pod infračervené světlo a vidí, jak to pulsuje, jak je v tom určitý život. Nepotřebovali by ty infračervené přístroje, kdyby četli Bibli. Protože Bible říká, že život je v krvi. Že život těla je v krvi. Proto je psáno, abyste nejedli zvíře s krví. Bůh nechce, abyste jedli život zvířete. Amen. Bůh zařídil, že do vás má přijít Duch Boží. A Duch Boží přicházející do vás je jako Duch Boží přicházející do chrámu. Duch Boží nikdy nevstoupil do chrámu dveřmi. Přišel do svatyně svatých, a ta nemá žádné dveře. Sláva byla ve svatyni svatých a všichni věděli, že je tam Bůh. Váš duch je vaše svatyně svatých. Jakožto

chrám máte tři části. Máte ducha, což je svatyně svatých. Máte duši, což je svatyně. A potom máte tělo, což je vnější nádvoří. Takže Bůh nevstoupí do vašeho těla, aby se skrze vás zjevil, dříve než jste spaseni, protože ten projev musí přijít skrze svatyni svatých, skrze vašeho ducha. Chvála Bohu.

Nevím, jestli někdo z vás stál tváří v tvář nějakému zlému duchu nebo démonovi. Už jste se někdy setkali s démonem, který vás zasáhl fyzicky? Někdy vás ta věc spoutá, takže váš jazyk je tak těžký, že nemůžete mluvit. A pak ho napomenete svojí myslí, a váš jazyk je uvolněn. To znamená, že přichází moc ze svatyně svatých, a ta udeří ducha, který se snaží zasáhnout vaše tělo. Ale tak to není s Bohem. Bůh přichází ze svatyně svatých a teprve pak se projevuje v těle. Takže když duše přijme život Ježíše Krista, tak se otevře duchu. A Duch Boží vejde do ducha a potom má vliv na duši. A tomu říkáme křest Duchem svatým. Když Duch svatý vstoupí do chrámu, tak na prvním místě zajme váš jazyk. Váš jazyk je úd vašeho těla, který napáchá nejvíce škody. A když přijde Duch svatý, tak se chopí jazyka.

Ptáte se mě: „Bratře Cecile, je to biblické? Kde je to v Písmu?“ Dám vám dva verše. Gedeon měl armádu, která byla připravená k boji. Bůh řekl Gedeonovi: Chci několik vybraných, aby bojovali. Tato armáda je příliš veliká na to, aby Bůh získal slávu. Vyberu si ty muže, přived' je k vodě.“ Pamatujte, že voda představuje Boží slovo. Dovedl je tedy k vodě a někteří muži se začali projevovat nepřirozeně. Začali chlemtat vodu jazykem jako psi. Myslíte si, že si uvědomovali, co dělají? Oni si nedokázali pomoci. Duch Boží převzal vládu nad jejich jazykem a oni začali chlemtat jako psi. A Bůh řekl: „Ti, kteří mají ten ‚projev‘ jazyka, to je těch 300 vyvolených.“ Izaiáš prorokoval. Izaiáš 28:11-12: „*A však jako by neznámou řečí a cizím jazykem mluvil lidu tomuto, kdyžto jim řekl: Totoť jest odpočinutí.*“ Jinými slovy říkal, že ti lidé, kteří obdrží odpočinutí Ducha svatého, jsou lidé, kteří budou mluvit neznámou řečí a cizím jazykem. Pamatujte, že Duch Boží má určitou práci, kterou musí učinit. Jeho práce je zasadit Ježíše Krista do chrámu. Do této chvíle jste přijali pouze krev Krista neboli život Krista. Ale ještě jste nepřijali Krista samého. Chci, abyste si to trochu přežvýkali. Přijali jste krev Kristovu, život Kristův, což je Boží život, jste křesťané, ale ještě jste nepřijali Krista samého. Když Pavel mluvil k bratřím, řekl: „*Synáčkové moji, kteréž opět rodím, až by Kristus zformován byl v vás.*“ (Gal 4:19) Stejně jako bylo zformováno dítě v těle, v lůně Marie, tak vaše duše je lůno církve. A Kristus se chce zjevit světu skrze vás, takže v tuto chvíli jste těhotní

a budete mít dítě. To dítě bude nové stvoření. Ježíš Kristus se zrodí z lůna církve. To je něco úplně jiného, než kdybych vám říkal, že budete vytrženi a odletíte a necháte zemi d'áblu. Duše je půda mého Otce, a já ji nenechám d'áblu. Chci, aby nebe sestoupilo do mě. A potom bude všude kolem mě nebe. Chci spasit každou lidskou bytost v mé zemi a všude kolem mě. To je moje vytržení. Potom budu vytržen. Z duCilla vyjde Ježíš Kristus. Mysl, kterou teď mám, musí ustoupit mysli Kristově.

Předám vám jednu myšlenku. Ani jeden z vás tady, ani jeden z vás nemůže úmyslně hřešit. Plánovaně. Můžete si naplánovat, že někoho zabijete, jít a zabít ho? To nemůžete učinit. Ale dříve jste to mohli učinit. Nemůžete to učinit, protože žádné Boží dítě nemůže úmyslně hřešit. Možná jste hloupí a padnete do hříchu, chytíte se do pastí, dostanete se do problému, ale nemůžete vědomě, úmyslně zhřešit. Protože moc Ducha Božího ve vaší duši omezila moc hříchu. A Bůh řekl ve svém Slově, že je Boží vůle, aby žádný člověk nehřešil. A řekl: „*Pakliť by kdo zhřešil, přímluvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.*“ (1Jan 2:1) To znamená, že pokud zhřešíte, tak jste okamžitě vysvobozeni z hříchu skrze Ducha Božího. Protože za ten hřích, do kterého jste upadli, už bylo zapláceno. Takže Boží dítě nemůže chodit v hříchu. Je psáno, že už v tom nemůžete přebývat.⁶

Vrátíme se zpátky k těm oblastem. Ježíš Kristus chce převzít vládu nad vaší myslí. Kde se tedy právě teď nacházíme? Kdyby jeden z vás, bratří, měl přijmout plnost Krista do své mysli, všichni bychom se na něj obrátili a řekli bychom, že je blázen. Protože už by nebyl schopen jednat jako obyčejná lidská bytost. Choval by se jako Kristus sám. Takže co se děje dnes večer, je to, že Kristus přichází do vaší mysli. Máte Krista ve svých emocích? Byly vaše emoce plně vloženy pod Kristovu kontrolu? Dokážete se ještě stále rozhněvat? Kdybych vám dal pořádnou ránu, naštváli byste se na mě? Můžete mít ještě stále nepřirozené touhy? Stále ještě jste schopni se zamilovat do někoho, do koho byste se neměli zamilovat? Do ženy někoho jiného? Nebo něco takového? To vám rovnou odpoví, že Ježíš do vašich emocí ještě plně nepřišel. Možná máte jednu nohu uvnitř. Ale čím více se otevřete Bohu, tím více vás Bůh zaplaví svojí slávou. Věděli jste, že chvály na začátku shromáždění by měly být časem modlitby?

⁶ 1. Janova 3:9 – „Každý, kdož se narodil z Boha, hříchu nečiní; nebo símě jeho v něm zůstává, aniž může hřešiti, nebo z Boha narozen jest.“

Vzpomínám si, co se mi stávalo, když jsem byl mladý křesťan. Než mě Ježíš spasil, byl jsem v hloubce pekla. Věděl jsem, že musím zemřít a jít do pekla, protože jsem žil v hříchu a v absolutním šílenství. Pak najednou přišel Ježíš a zachránil mě, právě když jsem měl v ruce zbraň a chystal jsem se umřít. Šel jsem do církve a tam začali zpívat píseň. Nikdy tu píseň nezapomenu, vždycky mě povzbudí. Zpívalo se v ní: „Děkuji Ti, Ježíši, děkuji Ti, Pane, děkuji Ti, Ježíši, děkuji Ti, Pane, protože jsi mě přivedl z velmi dlouhé cesty, dlouhou cestou jsi mě provedl. Děkuji Ti, Ježíši.“ Úplně mě to pobláznilo. A víte, proč mě to tak zasáhlo? Ve chvíli, kdy jsem začal přemýšlet o té dlouhé cestě, přemýšlel jsem o pekelné jámě, ve které jsem byl. Přemýšlel jsem o zbrani, o noži, o mačetě, byl jsem taková chodící zkáza. Vždycky jsem chodil s dlouhým nožem v kalhotách. Nikdo si se mnou nezahrával. Nedokázal jsem si pomoci. V srdci jsem byl dobrým člověkem, chtěl jsem být dobrý. Ale byl jsem ztracený. Zpívali ještě jinou píseň: „Byl jsem ztracen, ale Ježíš mě našel.“ Tancoval jsem v duchu, skočil bych přes všechny tyto židle. Obrovská radost. Protože když jsem zpíval, tak jsem říkal: „Díky, Ježíši, díky, Ježíši.“ Haleluja. A tak, bratři, můžete vidět, o čem tady mluvíme – že Ježíš Kristus přichází do vás. Čím jste byli loni, tím už dnes nejste. Kousek po kousku mě proměňuje. Mění mě naučení za naučením, dokud nebudu plně svobodný. Ježíš mě mění. Ten chrám se staví. Nemusíte už jezdit do Jeruzaléma a stavět nový chrám. Protože chrám se buduje v tomto Jeruzalémě. Haleluja.

Mluvíme o těch, kteří vítězí. Jak zvítězím nad démony, které jsem zdědil do svých emocí? Jak jsem vám říkal včera večer, bratři, bylo nás sedm chlapců a nikdo s námi nechtěl bojovat. Bydleli jsme na západním okraji města, kde žili ti nejhorší lidé, ale nikdo se proti nám nikdy nepostavil. Co já si pamatuji, nikdy nás sedm nemuselo bojovat zároveň, vždycky bojoval jeden nebo dva a ostatní tam stáli jako náhradníci a dívali se na ostatní, jak bijí nepřítelé. Mluvíme o démonech v lidské duši. My jsme neovládali svoje duše. Démoni, kteří přišli z Francie a z Afriky, byli v nás. A my jsme manifestovali ty démony, které jsme zdědili po svých rodičích. A stejné je to s vámi. Ale Ježíš přejímá vládu tam, kde žili ďáblové. Ježíš vítězí v mých emocích. Ježíš vítězí v mojí mysli. Víte, sestra říkala, že neustále slyší démony, jak k ní mluví. Boží Duch říká, aby vzala Boží Slovo a přemýšlela nad ním ve dne v noci. Řekl: „*Nebo bude jako strom štípený při tekutých vodách, kterýž ovoce své vydává časem svým, jehožto list nevadne, a cožkoli činiti bude, šťastně mu se povede.*“ (Ž 1:3) Amen. Chvála Bohu. A když jsme se modlili za

tebe, bratře, a za tvoji ženu, tak Bůh bratrovi ukázal vizi. Viděl dvě pastviny, jak se spojují dohromady. A potom mohutný, nádherný strom. Ano, Bůh řekl, že budete jako strom štípený při tekutých vodách, který přináší ovoce ve svůj čas a jeho listí neuvadá. Haleluja.

Děje se to, že procházíme obdobím, kdy se duše utváří tak, aby byla místem přebývání živého Boha. Vaše emoce, vaše touhy se mění. A úžasné je, že Bůh pracuje ve všech oblastech ve stejný čas. Vzpomínáte si na příběh, který jsem vám vyprávěl dnes ráno o mojí sestřenici, jak jí ten muž dal nohy na jednu židli a hlavu na druhou židli a vsugeroval jí, že je prkno? Ona ztuhla a on se na ni postavil. To je to, o čem Bůh mluví. Pokud dáte Bohu svoji mysl, tak vás nikdo nemůže zhypnotizovat. Hudba Beatles vás nepřivede do mdlob. Moderní hudba je démonická. Rozumíte mi? Moderní hudba je složená tak, že má převzít vaše bytí a způsobit, abyste hřešili, dovést vás do hříchu. Když lidé poslouchají moderní hudbu, tak potom jdou a smilní. Hudba zničí schopnost vzdorovat.

Něco vám řeknu. Od dětství, co si pamatuji, už jako malý chlapec jsem byl ponořený v hudbě. A potom jsem začal poslouchat klasickou hudbu. Myslel jsem si, že klasická hudba je ta nejlepší věc na celém světě. Ale zjistil jsem, že když jsem poslouchal určitý druh té hudby, tak jsem byl hrozně rozčilený. A když jsem poslouchal jiný typ hudby, tak jsem byl klidný. A moje žena mi jednou řekla: „Věříš tomu, že ta hudba je od Boha?“ Začal jsem nad tím přemýšlet. Obzvlášť jsem míval rád určité melodie. Árii, kterou zpíval Pavarotti: „Marto, Marto, proč jsi odešla, nechala jsi mé srdce zlomené.“ Někdy se mi to pak vybavilo v mysli. Bavilo mě poslouchat Pavarottiho a podobné zpěváky. A Bůh přišel a řekl: „Přestaň s tím.“ Jinými slovy jsem dospěl do určité míry vývoje, že Bůh mohl přijít a říct mi, že klasická hudba není dobrá. A kdykoliv se mi ta melodie vracela, začal jsem zpívat nějakou chválu Bohu a utnul jsem to. Je mnoho věcí, bratři, které nejsou dovoleny na této rovině. Mnoho věcí, které máme rádi. Už se nebudu odkrývat a říkat vám některé z těch věcí, které jsem míval rád. Ale vím, že někteří z vás mají rádi podobné věci. Začněte je odhazovat, a Bůh vás začne pozdvihovat. Na té rovině, na kterou teď v Bohu směřujeme, nemůžeme mít hněv. Pokud v sobě máte čas od času hněv, začněte ho napadat. Duch je nejslabší, když se projevuje. Když se ve vás projevuje hněv, je to ďábel, který chce převzít vládu ve vaší duši. Napadněte hněv, když se hněváte. Připravuji vás na to, abyste zničili ďábla. Kdykoliv se rozhněváte, začněte opakovat verš. Slyšíte mě? Je to těžké. Ale udělejte to. A když to budete chvíli dělat, hněv odejde. Chvála buď Bohu.

Moc jsem v našem textu ze Zjevení nepokročil. ☺ Tak mi dovolte, abychom to shrnuli. Duch Boží pracuje v této oblasti. Kristus se musí zrodit v duši. Kristus se musí zrodit v duši. Čím více Krista vstoupí dovnitř, tím více vytlačí ven. Způsob, jakým vám Bůh pomáhá, je velice zvláštní. Pokud v sobě máte ducha hněvu, Bůh pošle někoho, kdo má v sobě také ducha hněvu, a ten vás zasáhne. Pokud jste nad tím duchem hněvu zvítězili a nenaštvetete se, jste v Bohu vyzdviženi o kus výš. Vzpomeňte si, říkal jsem vám příběh o tom, jak jsme bojovali. Já jsem se skutečně hrozně rád pral. A když jsem byl spasen, myslel jsem si, že jsem svobodný, ale ještě jsem nebyl. Když jsem zjistil, že mám v sobě stále hněv, začal jsem se modlit a postit. Když mě Bůh z toho hněvu vysvobodil, nevěděl jsem to. Ale On mi to chtěl dokázat. A tak poslal mladého muže, který měl stejného ducha hněvu, a ten do mě začal bušit. Ve starých dobách bych byl nadšen z takové situace, že ho můžu zmlátit. Ale teď jsem se začal modlit a říkal jsem: „Bože, pomoz mi, ať ho neuhodím.“ A on do mě bušil a bušil a já jsem říkal: „Bože, pomoz mi, ať ho neuhodím.“ Věřte nebo ne, jak do mě bušil, tak mi vyvstalo před očima všechno to umění boje. Dal mi levicí a roztrhl mi hrud', a když zvedl levou ruku, tak d'ábel řekl: „Takhle.“ Protože odpověď na ránu levicí je pravou rukou takto do podpaždí. Když to d'ábel řekl, tak moje ruka jakoby uskočila, a řekl jsem: „Ne, Ježíši.“ Přežil jsem to. A když jsem to přežil, začal jsem se smát. Boží radost do mě vstoupila a začal jsem se smát. Ženy v kanceláři říkaly: „Ty jsi idiot, vrať mu to! Tohle mohla být dobrá rvačka.“ Ony si myslely, že jsem takový idiot, že se směju, když do mě ten muž buší. Ale víte, co se stalo? Nikdy od té doby jsem už neměl potřebu bojovat nebo se prát. Když přijde člověk a udeří mě, je mi ho líto. Říkám si: Chudák. Musíte zvítězit nad hněvem. Protože to je v emocích. A pokud člověk má hněv ve svých emocích, tak je citově nevyrovnaný. Jeho žena vám to může říct. Rozumíte tomu? Bůh vám požehnej, bratři.